Dosarul nr. 1-377/2024

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

12 decembrie 2024 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier - Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului delegat în Procuratura r-nlui Hîncești – Dorin Moraru,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Victor Mereuță,
Interpret – Lidia Moraru,

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Padurar Petro ***,** *născut la *****, paşaport *****, originar din*****, domiciliat în orașul *****,*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacţia Legii cu modificările de pînă la 07.09.2024*).

La data de 08 noiembrie 2024 în Judecătoria Hîncești a parvenit cauza penală de învinuire a lui Padurar Petro în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 08 noiembrie 2024 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 15 noiembrie 2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 12 decembrie 2024.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Dorin Moraru a pledat pentru recunoașterea lui Padurar Petro de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale. Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pînă a definitivarea sentinței. A încasa cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico științifică din contul inculpatului. corpul delict ”Cartea de identitate a României cu seria și n umărul *****, eliberat pe numele Padurar Petro”, de păstrat la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Victor Mereuță și inculpatul au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă prevăzută de lege – 500 unități convenționale.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Padurar Petro, acţionând intenţionat şi premeditat, împreună şi de comun acord cu persoane necunoscute în curs de identificare, a convenit în prealabil cu aceştia de a obţine pe numele său documente oficiale false ce acordă drepturi, având scopul confecţionării şi deţinerii unor documente oficiale false ce acordă persoanei dreptul de circula liber şi a se afla pe teritoriul Comunităţii Europene pe o durată nelimitată de timp. Pe parcursul unei perioade nestabilite, a transmis complicilor săi datele sale de identitate şi imaginea cu înfaţişarea sa facială, necesare pentru a fi utilizate la confecţionarea unor asemenea documente oficiale false după care în circumstanţe nestabilite, a intrat în posesia nemijlocită a unei cărţi de identitate cu seria şi numărul *****, document oficiale false pretins a fi eliberate de autorităţile României pe numele său.

În continuare după ce l-a obţinut, l-a deţinut ilegal până la 11 august 2024, aproximativ ora 15 şi 05 min., când s-a prezentat în cadrul controlului la travesarea frontierei de stat prin PTF Leuşeni din satul Leuşeni, raionul Hînceşti, deplasându-se pe direcţia *ieşire* din Republica Moldova în calitate de pasager al mijlocului de transport de model „*****”, iar în urma interviului purtat cu numitul Petro Padurar şi a analizei de risc tactic, i-a fost efectuat control de nivelul doi, unde în portmoneul personal a lui Petro Padurar a fost identificat documentul menţionat şi imediat ridicat, deoarece prezenta indici de falsificare, iar în rezultatul examinării, potrivit concluziilor Raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 472 din 02 octombrie 2024 a fost conchis că: „ *cartea de identitate a României cu seria şi nr. *****, valabilitatea *****, pe numele Padurar Petro, .. nu corespunde metodei de confecţionare a cărţii de identitate autentice a României. ”,* fiind în asemenea mod stabilit că cartea de identitate indicată reprezintă un document oficial fals care acordă drepturi.

Acțiunile lui **Padurar Petro** au fost încadrate în prevederile art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), *” Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvărşită de două şi mai multe persoane, în calitate de complice la confecţionare şi autor la deţinere.* ”

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Padurar Petro** fiind asistat de avocatul Victor Mereuță a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său Larisa Lupașcu, ascultând opinia procurorului Dorin Moraru, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 12 decembrie 2024, a admis cererea inculpatului **Padurar Petro** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul **Padurar Petro** vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, pe 05.09.2023 era în Franța, a găsit de lucru prin internet. A făcut legătura cu Eugen pe telegram. S-au întîlnit la gară, s-au dus la un container unde locuiau toți. A doua zi s-au dus la lucru, au mai venit persoane. Eugen a fotografiat actele și pe ei, a doua zi i-au adus documentele și le-a spus că sunt cartele permise pentru lucru. Nu le-au achitat. S-au întors în Ucraina, ulterior au revenit în Moldova. A intrat la vamă, au fost

verificate actele di bagajele. I-au depistat pașaportul în portmoneu. Solicită să-i fie aplicatră o pedeapsă sub formă de amendă.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de Padurar Petro este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- ***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului întocmit la 11 august 2024*** în punctul de trecere Leuşeni, în cadrul căruia la Padurar Petro a fost depistat şi ridicat o carte de identitate a României cu seria şi numărul *****, valabilitatea *****, eliberată pe numele Padurar Petro /f.d.6-8/;
- ***Proces-verbal privind controlul de frontieră întocmit la 11 august 2024***, întocmit în punctul de trecere Leuşeni, potrivit căruia în rezultatul controlului efectuat la Padurar Petro, în portmoneul său a fost depistat o carte de identitate a României cu seria şi numărul *****, ce prezintă indici de falsificare /f.d.11/;
- ***Răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi cu nr.35/33-1331 CCCG din 12 august 2024***, prin care s-a stabilit că, cartea de identitate cu seria şi numărul ***** cu valabilitate *****, nu a fost eliberată pe numele lui Padurar Petro, dar figurează a fi emisă pe numele altei persoane şi este expirată din 13 decembrie 2015 /f.d.13/;
- ***Raportul de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 472 din 02 octombrie 2024 al Direcţiei expertiză a IGPF***, potrivit căruia s-a stabilit că, cartea de identitate a României cu seria şi nr. *****, valabilitatea *****, pe numele Padurar Petro, CNP *****, confecţionată din hîrtie sintetică, laminată pe ambele părţi, cu elemente fluorescente în lumina UV-365 nm, cu folosirea metodei de imprimare laser - plasa de fond, fotografiile şi textele şi nu corespunde metodei de confecţionare a cărţii de identitate autentice a României /f.d.16-21/;
- ***Cartea de identitate a României*** cu seria şi numărul *****, eliberată pe numele Padurar Petro valabilitatea *****, a fost recunoscut în calitate de corp delict şi anexat la prezenta cauză penală /f.d.27/;
- ***Procesul-verbal de examinare a răspunsului parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi cu nr.35/33-1331 CCCG din 12 august 2024***, prin care s-a stabilit că, cartea de identitate cu seria şi numărul ***** cu valabilitate ***** nu este emisă pe numele Padurar Petro, dar pe numele altei persoane şi este expirată din 13 decembrie 2015 /f.d.28/;
- ***Răspunsul parvenit de la Centrul Comun de Contact Galaţi cu nr. 35/33-1331 CCCG din 12 august 2024***, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi anexat la prezenta cauză penală /f.d.29/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele

conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul **Padurar Petro** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Padurar Petro** a comis infracţiunea prevăzută de art. 42 alin.(2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), *"*Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârşită de două şi mai multe persoane, în calitate de complice la confecţionare şi autor la deţinere. "

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***" CtEDO a statuat că "(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală".

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin intenție.

Infracţiunea prevăzută de art.361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanţă juridică. În calitate de obiect material al infracţiunii servesc documentele oficiale, imprimatele, ştampilele sau sigiliile.

Latură obiectivă constă din confecţionarea, deţinerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni, precum şi confecţionarea sau vânzarea imprimantelor, ştampilelor, sigiliilor false.

Prin *documente* se au în vedere actele oficiale care conferă un drept sau eliberează de o obligaţiune nu numai pe deţinătorul sau cumpărătorul lor, dar şi pe alte persoane care le obţin. Documentele indicate trebuie să fie originale, nu falsificate.

Sunt considerate documente oficiale actele emise de organele de stat, de organele autoadministrării publice locale, de întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de forma de proprietate, dar recunoscute de stat drept conferitoare de drepturi sau eliberatoare de obligaţiuni. *Documentele oficiale* pot proveni de la persoanele private în cazul în care statul le conferă un statut oficial şi importanţă juridică (de exemplu: actele perfectate de notar). *Documentele oficiale care conferă un drept* sunt şi diplomele de absolvire a instituţiei de învăţământ, legitimaţiile (de participare la acţiunile militare, de pensionar), permisul de conducere, patentele de întreprinzător, licenţele şi alte acte oficiale. *Documente prin care cetăţenii sunt scutiţi de obligaţiuni* sunt certificatele, adeverinţele ce scutesc de plata serviciilor comunale sau de alte plăţi, de exemplu - actul care conferă cetăţeanului dreptul de a călători pe gratis în transportul public etc.

Prin *posesie* în cazul dat se înţelege deţinerea activă a documentelor oficiale false care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni.

Folosirea documentelor falsificate, a ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor desemnează acţiunile de vânzare, dăruire, schimb şi alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis.

Componenţa de infracţiune este formală. Ea se consideră consumată din momentul falsificării sau confecţionării obiectelor indicate în dispoziţia articolului sau din momentul vânzării lor.

Latura subiectivă se realizează prin intenţie directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecţionarea sau falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenţa de infracţiune.

Prin *confecționare,* se înțelege crearea sau denaturarea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare.

Prin *deținerea* se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficile false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, sau a imprimanțelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Subiect al infracţiunii este unul general - persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, vina inculpatului **Padurar Petro** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), *"*Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârşită de două şi mai multe persoane, în calitate de complice la confecţionare şi autor la deţinere. "

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Padurar Petro** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Padurar Petro** pe o perioadă nestabilită de timp și pînă la până la 11 august 2024 și a fost încadrată în baza art. 42 alin. (2) și (5), art.

361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacţia Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), care se pedepsea cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare la 07.09.2024, a fost modificată sancțiunea art. 361 Cod penal, și la moment alin. (2) lit. b) în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacţia Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), este mai blândă decît cea modificiată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 din Codul penal.

Or, conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În conformitate cu art. 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art. 76 Cod penal – <u>s-a stabilit lipsa antecedentelor penale, săvîrşirea pentru prima dată a unei infracțiuni</u>, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța nu a stabilit.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Padurar Petro** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin.(2) Codul penal-pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Padurar Petro** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracțiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Padurar Petro** se caracterizează pozitiv, anterior necondamnat, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Padurar Petro** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin.(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele *precitate* și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Padurar Petro** poate fi aplicată pedeapsa, **sub formă de amendă.**

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Padurar Petro** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Conform art. 64 alin.(3) din Codul penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 20000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.

Articolul 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), pedepsește fapta cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

La caz, limita minimă se reține, avînd în vedere stipulările art. 64 alin. (3) din Codul penal, conform cărora, limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie **500 unități convenționale** și care nu mai poate fi redusă, iar limita maximă este de **712,5 unităţi convenţionale**, avînd în vedere circumstanțele reținute instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința inculpatului **Padurar Petru** pedeapsă cu amendă în limita minimă a sancțiunii articolului în mărime 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În opinia instanței pedeapsa cu amendă stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Mai mult că, acesta și-a exprimat acordul de ai fi stabilită o asemenea pedeapsă.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Padurar Petro** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest sens, instanța remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu

este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu art. 67 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Instanța examinînd cauza penală a constat că în privința inculpatului **Padurar Petro** în cadrul urmării penale la data de 31 octombrie 2024 a fost aplicată măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării pe un termen de 60 de zile, care se menține pînă la definitivarea sentinței.

Or, odată cu adoptarea sentinței raportul juridic între inculpat și stat încetează.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul Padurar Petro a sumei de 1130 (una mie una sută treizeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 472 din 02 octombrie 2024 /f.d.16-21/.

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe

lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 15 octombrie 2024, f.d.27, a fost recunoscut în calitate de corp delict, cartea de identitate a României cu seria și nr. *****, valabilitatea ***** pe numele Padurar Petro, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-377/2024**.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 8, art. 10, art. 80 [1] Cod penal, art. 364[1], art. 162, art. 227-229, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Padurar Petro** de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), cu aplicarea art. 10 alin. (1) din Codul penal, art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Padurar Petro este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Măsura de constrîngere aplicată în privința lui **Padurar Petro** – obligarea de nepărăsire a țării pe un termen de 60 de zile - se menține pînă la definitivarea sentinței.

Se încasează de la **Padurar Petro** în contul statului suma 1 130 (una mie una sută treizeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 472 din 02 octombrie 2024.

Corpul delict –cartea de identitate a României cu seria și nr. *****, valabilitatea ***** pe numele Padurar Petro, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-377/2024**.

Sentinţa cu drept de atac în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător:

Amenda achitată la 14.12.2024, în sumă de 12 500 (douăsprezece mii cinci sute) lei, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 37461033.

Cheltuielile judiciare în sumă de 1 130 (una mie una sută treizeci) lei achitate la data de 14.12.2024, confor ordinului de încasare a numerarului nr. 37461032.